

Sygnatura akt VI Ka 336/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 czerwca 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata

SSO Agata Gawron-Sambura

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Bożeny Sosnowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r.

sprawy **B. B.** ur. (...) w T.

syna B. i J.

oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 7 marca 2014 r. sygnatura akt VI K 79/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że jako podstawę wymiaru kary przyjmuje art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 58 § 3 kk;

2. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

sygn. akt VI Ka 336/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem z dnia 7 marca 2014 roku sygn. akt II K 371/14 uznał oskarżonego B. B. za winnego tego, że w dniu 14 grudnia 2013 roku w P. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środek odurzający w postaci marihuany umieszczonej w woreczku foliowym o masie netto 0,63 grama oraz w pojemniku plastikowym o masie netto 0,63 grama, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 60 złotych stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 10, na mocy art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 15 grudnia 2013 roku, uznając, iż grzywna w rozmiarze 2 stawek dziennych została wykonana; na mocy

art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci dwóch woreczków z zapięciem strunowym, pierwszy o masie netto 0,54 grama, drugi o masie netto 0,56 grama z zawartością marihuany ujętych w wykazie dowodów rzeczowych numer 01, a przechowywanych w depozycie narkotykowym Komendy Powiatowej Policji w T..

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a to: art. 58 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary samoistnej grzywny podczas, gdy jedyną karą możliwą do wymierzenia na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest kara pozbawienia wolności.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyjęcie kwalifikacji podstawy wymiaru kary art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 58 § 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Prokuratora jest w pełni uzasadniona.

Sposób procedowania Sądu I instancji, ocena zgromadzonych dowodów, poczynione w oparciu o nie ustalenia faktyczne, a także ocena zachowania oskarżonego w zakresie wyczerpania przez niego znamion zarzucanego mu czynu, nie budzą zastrzeżeń. Stanowisko wyrażone w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, w tym w zakresie zastosowanej kary należy zaakceptować.

Rację ma jednak apelujący, że przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 3 i ten przepis szczególny ustawy nie przewiduje zagrożenia karą grzywny. Norma części ogólnej Kodeksu karnego a to art. 58 § 3 stanowi jednak, że jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2, w szczególności, jeżeli orzeka równocześnie środek karny; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach (w dacie czynów przepis ten brzmiał: jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 5 lat, sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności, w szczególności jeżeli orzeka równocześnie środek karny).

Oczywiście opuszczenie powołanego przepisu nie mogło skutkować sprostowaniem omyłki pisarskiej. W tym zakresie stanowisko orzecznictwa jest jednoznaczne, błędne/ niepełne oznaczenie podstawy prawnej skazania nie należy do kręgu takich pomyłek, które podlegają sprostowaniu w ramach instytucji przewidzianej w art. 105 § 1 kpk, to jest jako oczywiste omyłki pisarskie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że B. B. dopuścił się przestępstwa penalizowanego przepisem 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i podstawą wymiaru kary winien być art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 58 § 3 kk.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 przyjmując, jako podstawę wymiaru kary wskazane wyżej przepisy, w pozostałym zakresie utrzymując wyrok w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, albowiem wymagają tego względy słuszności.